

Predmet: Doboj

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/2016

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 23.11.2016.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Sulje Mehića

Svedok je pre početka oružanih sukoba u Bosni bio pripadnik SUP-a Doboj. Sa radnog mesta odveden je 3. maja 1992. godine u Okružni zatvor u Doboju, a nikada nije dobio nikakav akt po kom osnovu je lišen slobode. Smatra da postoji odgovornost načelnika SUP-a Doboj, jer je isti, ukoliko je želeo da ga udalji sa radnog mesta, to mogao učiniti na korektan način. Nakon par dana boravka u zatvoru saznao je za okrivljenog, koji je bio stražar u zatvoru, jer su ga imenom oslovljavali ostali stražari. Okrivljeni se nekorektno ponašao od prvog dana, kao i stražar Staniša Mijanović. Njega je prepoznavao i po glasu, jer se uvek obraćao neprimereno, a imao je i nešto drugačiji naglasak. Svedok je bio smešten u sobi zajedno sa Ilijom Brekalom, koji je takođe bio policajac, inače Hrvatom, i još dvojicom momaka. Dobro se seća da je dana 28. maja 1992. godine, kada su u zatvor došli pripadnici Crvenih beretki, okrivljeni otključao vrata njihove ćelije i rekao im da se u ćeliji nalaze dvojica milicionera. U ćeliju su ušla četiri pripadnika Crvenih beretki u maskirnim uniformama i sa nekim „palijama“ u rukama i odmah počeli da tuku njega i Iliju. Zadobio je mnogo udaraca po celom telu, pa je sutradan odveden u bolnicu gde su mu sanirali ranu na glavi uz pomoć nekoliko šavova i konstatovali da ima prelom pet rebara. Okrivljeni ga nije tukao, ali je naveo na to pripadnike Crvenih beretki, a takođe je podstrekavao i Stanišu Mijanovića, koji je voleo da popije pa mu „nije puno trebalo“. Okrivljeni ga je maltretirao tako što ga je terao da po čitav dan sedi na stolici. Opisujući kako je okrivljeni tada izgledao, svedok je naveo da se radilo o osobi koja je nešto niža od njega (svedok je visok 178 cm), bio je srednje uhranjen i misli da nije nosio bradu, dok se drugih karakteristika ne seća. Nosio je opasač i pištolj, ali svedoku nije poznato da li je nosio još neko sredstvo prinude. Svedok objašnjava da su zatvorenici morali gledati ispred sebe, pa tako i nije imao priliku da uoči detalje. Okrivljenog i Stanišu Mijanovića opisuje kao stražare koji su maltretirali zatvorenike, za razliku od ostalih stražara koji su bili veoma korektni i nastojali da im pomognu.

Okrivljeni je prigovorio iskazu svedoka, navodeći da 28. maja 1992. godine nije bio u prostorijama Okružnog zatvora, što se može videti iz dokumentacije kojom zatvor raspolaže, odnosno da se to može videti iz rasporeda straže. U vezi sa svojim opisom navodi da je visok 182 cm, da je u kritičnom periodu bio mršav i da je nosio brkove. Ističe da zatvorska straža nikada nije u unutrašnjosti zatvora nosila oružje.